

591

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 11 czerwca 1999 r.

w sprawie regulaminu wykonywania kary ograniczenia wolności orzeczonej wobec żołnierzy zasadniczej służby wojskowej.

Na podstawie art. 228 § 2 Kodeksu karnego wykonawczego zarządza się, co następuje:

§ 1. Określenia użyte w rozporządzeniu oznaczają:

- 1) żołnierz — żołnierza odbywającego zasadniczą służbę wojskową,
- 2) dowódca — dowódcę wydzielonej jednostki wojskowej, w której wykonuje się karę ograniczenia wolności, orzeczoną wobec żołnierzy zasadniczej służby wojskowej,
- 3) jednostka — wydzieloną jednostkę wojskową, w której żołnierze zasadniczej służby wojskowej odbywają karę ograniczenia wolności,
- 4) skazany — żołnierza zasadniczej służby wojskowej, wobec którego orzeczono karę ograniczenia wolności,
- 5) kara — karę ograniczenia wolności orzeczoną wobec żołnierza zasadniczej służby wojskowej,
- 6) sąd — wojskowy sąd garnizonowy, w którego okręgu kara ograniczenia wolności orzeczona wobec żołnierza zasadniczej służby wojskowej jest lub ma być wykonana,
- 7) kurator — wojskowego kuratora społecznego powołanego przy wojskowym sądzie garnizonowym, w którego okręgu kara ograniczenia wolności orzeczona wobec żołnierza zasadniczej służby wojskowej jest lub ma być wykonana.

§ 2. 1. Dowódca jednostki wojskowej, w której skazany pełni służbę, po otrzymaniu odpisu prawomocnego orzeczenia ze wzmianką o wykonalności oraz wezwania skazanego do stawienia się w jednostce niezwłocznie kieruje go do jednostki, powiadamiając o tym wcześniej jej dowódcę.

2. Do skierowania, o którym mowa w ust. 1, oraz przyjęcia skazanego stosuje się odpowiednio zasady i tryb dotyczące przeniesienia żołnierza do innej jednostki wojskowej, określone w odrębnych przepisach.

§ 3. Dowódca jednostki wojskowej, w której skazany pełni służbę wojskową, jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić sąd wojskowy, który wydał orzeczenie w pierwszej instancji, o przeszkodach uniemożliwiających skierowanie do odbycia kary, w szczególności uzasadniających odroczenie jej wykonania.

§ 4. Stawienie się skazanego do odbycia kary następuje z chwilą zgłoszenia się lub doprowadzenia skazanego do jednostki.

§ 5. 1. Dowódca niezwłocznie informuje sąd wojskowy, który wydał orzeczenie w pierwszej instancji, oraz dowódcę jednostki wojskowej, w której skazany pełni służbę wojskową, o niestawieniu się skazanego do odbycia kary.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, dowódca jednostki wojskowej, w której skazany pełni służbę wojskową, jest obowiązany podjąć czynności zmierza-

jące do zapewnienia stawienia się skazanego w jednostce, określone w odrębnych przepisach.

§ 6. Dowódca jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić sąd i kuratora o:

- 1) dacie rozpoczęcia i zakończenia wykonywania kary,
- 2) opuszczeniu jednostki przez skazanego bez zgody przełożonych,
- 3) niepodjęciu szkolenia,
- 4) nieprzestrzeganiu regulaminu wykonywania kary i zasad porządku wojskowego,
- 5) wymierzeniu kary dyscyplinarnej i zastosowaniu środków dyscyplinarnych,
- 6) wykonaniu lub uchylaniu się od wykonania obowiązków określonych w art. 36 § 2 Kodeksu karnego,
- 7) zwolnieniu z czynnej służby wojskowej, z zastrzeżeniem § 19.

§ 7. W czasie odbywania kary skazanego można przenieść do innej jednostki tylko w szczególnie uzasadnionych przypadkach i za zgodą sędziego penitencjarnego.

§ 8. 1. Dowódca jednostki ustala porządek dnia, który w szczególności powinien określać:

- 1) czas szkolenia programowego, treningów i innych zajęć szkoleniowych o zwiększonych wymaganiach w zakresie sprawności fizycznej skazanych,
- 2) czas wykonywania prac porządkowych,
- 3) czas wolny,
- 4) zasady poruszania się skazanych po terenie jednostki oraz miejsca przebywania w czasie wolnym,
- 5) terminy i miejsca przyjmowania skazanych w sprawach skarg, meldunków i wniosków,
- 6) czas i miejsce dokonywania zakupów,
- 7) miejsce, porę dnia i sposób odbywania odwiedzin.

2. Skazanego, po jego stawieniu się w jednostce, zaznajamia się z obowiązującym porządkiem dnia.

3. Dowódca jest obowiązany pouczyć skazanego o obowiązku przestrzegania regulaminu wykonywania kary, w tym porządku dnia.

§ 9. Skazani podlegają szkoleniu wojskowemu według programu ustalonego dla jednostki przez dowódcę rodzaju sił zbrojnych, któremu jednostka podlega. Szkolenie powinno zmierzać do wzmocnienia poczucia dyscypliny społecznej i wojskowej, w szczególności kształtowania społecznie pożądanej postawy skazanego oraz utrwalania jego wiedzy wojskowej, jak również zwiększenia sprawności fizycznej.

§ 10. 1. Skazany może opuścić jednostkę tylko na podstawie przepustki jednorazowej, wydanej wyłącznie przez dowódcę, jeżeli:

- 1) wyróżnia się wzorową postawą, a zwłaszcza pilnością w służbie i w szkoleniu,
- 2) jest uzasadnione przypuszczenie, że w czasie pobytu poza jednostką będzie przestrzegał porządku prawnego.

2. Urlopu, poza okolicznościowym i zdrowotnym, można udzielić skazanemu, którego postawa w czasie odbywania kary uzasadnia przypuszczenie, że w czasie pobytu poza jednostką będzie przestrzegał porządku prawnego, po odbyciu przez skazanego co najmniej połowy kary.

§ 11. Czas przebywania skazanego poza jednostką, na podstawie przepustki oraz w ramach urlopu, zalicza się do okresu odbywania kary, chyba że sędzia penitencjarny zarządzi inaczej w przypadku, gdy skazany w tym czasie nadużył zaufania.

§ 12. 1. Skazany ma prawo do korzystania z jednych odwiedzin w tym samym dniu. Odwiedziny trwają sześćdziesiąt minut.

2. Dowódca może zezwolić na przedłużenie odwiedzin lub zwiększenie liczby odwiedzin w czasie nie zakłócającym porządku dnia ustalonego w jednostce.

3. W razie naruszenia przez skazanego lub osobę odwiedzającą sposobu odwiedzin, można je przerwać lub zakończyć przed czasem.

4. Sposób odbywania odwiedzin podaje się do wiadomości osobom odwiedzającym.

§ 13. Skazany ma prawo bezpośredniego zwracania się do osób, które kontrolują wykonanie kary, ze sprawami związanymi z jej wykonaniem.

§ 14. Skargi, prośby, meldunki i wnioski skazanego dotyczące wykonywania kary oraz sposób ich załatwienia podlegają ewidencjonowaniu przez osobę wyznaczoną przez dowódcę.

§ 15. Skargi, prośby, meldunki i wnioski skazanego związane z wykonywaniem kary dowódca niezwłocznie przedstawia sędziemu penitencjarnemu.

§ 16. 1. Prawo kontrolowania jednostki w zakresie wykonywania kary, poza osobami określonymi w odrębnych przepisach, ma również kurator.

2. Kurator ma prawo w szczególności do:

- 1) przeprowadzenia rozmowy ze skazanym bez udziału innych osób,
- 2) wglądu w prowadzoną dokumentację.

3. O wynikach kontroli kurator niezwłocznie informuje pisemnie sędziego penitencjarnego i dowódcę.

§ 17. Odpowiedzialni za organizowanie i nadzorowanie odbywania kary żołnierze i pracownicy jednostki są obowiązani do:

- 1) prowadzenia dokumentacji wymaganej przez sąd wojskowy i kuratora,
- 2) uczestniczenia w posiedzeniach sądu wojskowego w postępowaniu wykonawczym,
- 3) udziału w szkoleniach organizowanych przez sądy wojskowe.

§ 18. 1. Dowódca, co najmniej raz na dwa miesiące, składa sędziemu penitencjarnemu pisemne sprawozdanie o zachowaniu się skazanego.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać w szczególności informację, czy skazany wykonuje nałożone obowiązki, przestrzega porządku prawnego i zasad dyscypliny wojskowej, a także o pod-

jętych i planowanych czynnościach w stosunku do skazanego, zmierzających do osiągnięcia celów wychowawczych kary.

§ 19. Dowódca, co najmniej trzydzieści dni przed zwolnieniem skazanego z zasadniczej służby wojskowej, powiadamia pisemnie sąd o przewidywanym zwolnieniu, dołączając sprawozdanie o zachowaniu się żołnierza.

§ 20. Do żołnierzy zasadniczej służby wojskowej odbywających karę ograniczenia wolności w wydzielonej jednostce wojskowej stosuje się odrębne przepisy dotyczące odbywania czynnej służby wojskowej, o ile rozporządzenie nie stanowi inaczej.

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1999 r.

Minister Obrony Narodowej: *J. Onyszkiewicz*